

Orde van dienst op Stille Zaterdag 30 maart 2024
aanvang 22:00 uur in de Hoeksteen
Voorganger: Elisabeth Eikelenboom
Piano: Moniek Timmer
Lector: Wil Wits

- **Stilte**

Stil, heel stil wordt het....Als alle leven is verdwenen.
Stil, heel stil wordt het....Als het lijkt dat Jezus je heeft verlaten
Stil, heel stil wordt het....Als je dwaalt door het duister
Stil, heel stil wordt het....Het eerste zonlicht aarzelt
Je komt bij het graf: het is open.....

- **Zingen: Lied 601: 1,2**

1. Licht dat ons aanstoot in de morgen,
voortijdig licht waarin wij staan
koud, één voor één, en ongeborgen,
licht overdek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uitval, dat wij allen
zo zwaar en droevig als wij zijn
niet uit elkaars genade vallen
en doelloos en onvindbaar zijn.
2. Licht, van mijn stad de stedehouder,
aanhoudend licht dat overwint.
Vaderlijk licht, steevaste schouder,
draag mij, ik ben jouw kijkend kind.
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen
of ergens al de wereld daagt
waar mensen waardig leven mogen
en elk zijn naam in vrede draagt.

- **De nacht van het gedenken:**

In de stilte van deze avond voor de morgen aanbreekt
en het licht zal opgaan gedenken wij, hoe Jezus de Levende,
de dood is ingegaan en in het graf werd gelegd.
Wij gedenken mensen die voor vrede en gerechtigheid hun leven hebben
gegeven, lang geleden, kort geleden, gisteren.
De grote namen van helden, en de tallozen zonder naam, die roemloos ten
onder zijn gegaan maar bekend bij U.
Wij gedenken de ontelbaren die geofferd werden op de altaren van de
waanzin en het geweld in de wereld van vandaag: alle slachtoffers groot en
klein, van oorlog en terreur.

Wij gedenken alle die getroffen zijn door ziekten, rampen of ongelukken.

God, ontwaak en sta op, red ons uit de nacht van de dood.

Want wij hopen op U, en op U alleen. Amen

- Zingen: Lied 601: 3

3. Alles zal zwichten en verwaaien
wat op het licht niet is geijkt.
Taal zal alleen verwoesting zaaien
en van ons doen geen daad beklijft.
Veelstemmig licht, om aan te horen
zolang ons hart nog slagen geeft.
Liefste der mensen, eerstgeboren,
licht, laatste woord van Hem die leeft.

- Lezing door Wil: Genesis 1: 1-5 Licht!

De schepping van hemel en aarde

In het begin schiep God de hemel en de aarde. De aarde was nog woest en doods, en duisternis lag over de oervloed, maar Gods geest zweefde over het water.

God zei: 'Er moet licht komen,' en er was licht. God zag dat het licht goed was, en hij scheidde het licht van de duisternis; het licht noemde hij dag, de duisternis noemde hij nacht. Het werd avond en het werd morgen. De eerste dag.

- Zingen: Lied 600: 1,2,3,5. Licht, ontloken uit het duister....

1. Licht, ontloken aan het donker,
licht, gebroken uit de steen,
licht, waarachtig levensteken,
werp uw waarheid om ons heen!
2. Licht, geschapen, uitgesproken,
licht, dat straalt van Gods gelaat,
licht uit licht, uit God geboren,
groet ons als de dageraad!
3. Licht, aan liefde aangestoken,
licht, dat door het donker brandt,
licht, jij lieve lentebode,
zet de nacht in vuur en vlam!
4. licht, onstuitbaar, niet te doven,
zegen ons met morgenrood!
Licht, verschenen uit den hoge,
licht, gedompeld in de dood.

5. Licht, straal hier in onze ogen,
licht, breek uit in duizendvoud,
licht, kom ons met stralen tooien,
ga ons voor van hand tot hand!

- **Dialogoog:**

Lector: Waarom zijn wij in deze nacht bij elkaar?

Voorganger: Dit is de nacht van gedenken waarin hemel en aarde gemaakt zijn en de mensen geroepen zijn uit het duister tot het licht.

L: Waarom is deze nacht anders dan alle andere nachten?

V: Dit is de nacht waarin God de het volk van Israël heeft uitgeleid uit Egypte.

Dit is de nacht waarin wij niet willen vergeten dat Gods profeten in de duisternis gesproken hebben van "Licht."

Dit is de nacht waarin de banden van de dood verborgen zijn door God, en Jezus uit het graf is opgewekt.

Dit is de nacht waarin God de wereld tot leven riep.

- **Lezing door Wil: Exodus 14: 21 – 31**

Toen hield Mozes zijn arm boven de zee, en de HEER liet de zee terugwijken door gedurende de hele nacht een krachtige oostenwind te laten waaien. Hij veranderde de zee in droog land. Het water spleet, en zo konden de Israëlieten dwars door de zee gaan, over droog land; rechts en links van hen rees het water op als een muur. De Egyptenaren achtervolgden hen, alle paarden en wagens van de farao en al zijn ruiters gingen achter hen aan de zee in. Maar in de morgenwake keek de HEER vanuit de vuurzuil en de wolkkolom neer op het Egyptische leger en zaaide paniek onder hen. Hij liet de wielen van de wagens vastlopen, zodat de Egyptenaren met moeite vooruitkwamen. 'Laten we vluchten!' riepen ze. 'De HEER steunt de Israëlieten, Hij strijdt tegen ons!'

De HEER zei tegen Mozes: 'Strek je arm uit boven de zee; dan stroomt het water terug, over de Egyptenaren en over al hun wagens en ruiters.' Mozes gehoorzaamde, en toen de dageraad aanbrak, stroomde de zee terug naar haar gewone plaats. De Egyptenaren vluchtten het water tegemoet, de HEER dreef hen regelrecht de golven in. Het terugstromende water overspoelde het hele leger van de farao, al zijn wagens en ruiters, die achter de Israëlieten aan de zee in gereden waren; niet een van hen bleef in leven. Maar de Israëlieten waren dwars door de zee gegaan, over droog land, terwijl rechts en links van hen het water als een muur omhoogrees. Zo redde de HEER de Israëlieten die dag uit de handen van de Egyptenaren. Toen ze de Egyptenaren dood langs de zee zagen liggen en het tot hen doordrong hoe krachtig de HEER tegen Egypte was opgetreden, kregen ze ontzag voor de HEER en stelden ze hun vertrouwen in Hem en in zijn dienaar Mozes.

- Zingen: Lied 542: 1 – 3. "God roept de mens om op weg te gaan..."

1. God roept de mens op weg te gaan,
zijn leven is een reis:
'Verlaat wat gij bezit en ga
naar 't land dat Ik u wijs.'
2. Het volk van God was veertig jaar
– een mensenleven lang –
op weg naar het beloofde land,
het land van Kanaän.
3. Heer, geef ons moed en doe ons gaan
uw weg door de woestijn
en laat uw Zoon een laaiend vuur,
een nieuwe Mozes zijn.

- Lezing door Elisabeth: Marcus 16: 1 – 8

Het lege graf

Toen de sabbat voorbij was, kochten Maria van Magdala en Maria, de moeder van Jakobus, en Salome geurige olie om Hem te balsemen. Op de eerste dag van de week gingen ze heel vroeg in de ochtend, vlak na zonsopgang, naar het graf. Ze zeiden tegen elkaar: 'Wie zal voor ons de steen voor de ingang van het graf weggrollen?' Maar toen ze opkeken, zagen ze dat de steen al was weggerold; het was een heel grote steen. Toen ze het graf binnengingen, zagen ze rechts een in het wit geklede jongeman zitten. Ze schrokken vreselijk. Maar hij zei tegen hen: 'Wees niet bang. Jullie zoeken Jezus van Nazaret, die gekruisigd is. Hij is opgewekt uit de dood, Hij is niet hier; kijk, dat is de plaats waar Hij was neergelegd. Ga terug en zeg tegen zijn leerlingen en tegen Petrus: "Hij gaat jullie voor naar Galilea, daar zullen jullie Hem zien, zoals Hij jullie heeft gezegd."' Ze gingen naar buiten en vluchtten bij het graf vandaan, want ze waren bevangen door angst en schrik. Ze waren zo erg geschrokken dat ze tegen niemand iets zeiden.

- Zingen: Lied 630: 1 en 4. "Sta op! – Een morgen ongedacht..."

1. Sta op! Een morgen ongedacht,
Gods dag is aangebroken,
er is in één bewogen nacht
een nieuwe lent' ontloken.
Het leven brak door aarde en steen,
uit alle wond'ren om u heen
spreekt, dat God heeft gesproken.
4. Sta op! – Hij gaat al voor ons uit,
de schoot van 't graf ontkomen.
De morgen is vol nieuw geluid, –
werp af uw boze dromen.
Waar Hij, ons hoofd, is voorgegaan,
is voor het lichaam nu vrij baan
naar een bestaan volkomen.

Wij gaan nu samen naar buiten om de nieuwe Paaskaars aan het vuur aan te steken.

Na het aansteken van de Paaskaars geven wij elkaar het licht door, er is Licht voor iedereen.

- Buiten zingen:

“Jezus, U bent het Licht in ons leven:
Laat nimmer toe dat het duister tot mij spreekt.
Jezus, U bent het Licht in ons leven:
Open mijn hart voor Uw liefde, o Heer!”

We gaan weer naar binnen (doven het kaarsje buiten vóór de deur.)

We gaan weer zitten.

De diaken komt binnen met de brandende Paaskaars, stopt op het pad 3 x en roept: “Het licht van Christus!”

De gemeente antwoordt: “Heer wij danken U!” (3x)

De antependia worden gewisseld van paars naar wit, ook het bloemstuk wordt wit.

- Doopgedachtenis en vernieuwing:

Dit is de nacht waarin wij worden teruggebracht naar de oorsprong van onze doop: ook wij zijn getrokken uit de oervloed, het water van de dood, bekleed met licht, beademd met nieuw leven.

Er is een nieuwe naam over ons uitgesproken, deze naam staat geschreven in de palm van Gods hand.

Wij zijn gedoopt in de Naam van Christus.

Vanavond mogen wij onze doop herdenken.

Bij het doopvond staan Hans Scheffer en ik, noem uw doopnaam,

Dan krijgt u met het doopwater een kruisje op het voorhoofd met de woorden: “doopnaam, Je bent een kind van God.”

Als we in de kring gaan staan zingen wij:

- Zingen: Lied 103e: 3x

Bless the Lord, my soul, and bless God’s holy Name.
Bless the Lord, my sole, who leads me into life.

- Hernieuwen onze doop gelofte.

Als wij allemaal weer zitten zingen wij:

Lied 833, “Neem mij aan zoals ik ben...” 3x zingen.

- Lied 833 “Neem mij aan zoals ik ben...” 3x zingen

Neem mij aan zoals ik ben,
wek in mij wie ik zal zijn,
druk uw zegel op mijn hart en leef in mij.

- Gebed om doortocht:

Verleen ons doortocht, goede God, door een zee van mensen.

Met ogen die staren, met monden die praten, met handen die reiken, met vuisten die ballen, met gezichten die zich afwenden, niet willen, niet kunnen zien wie we zijn.

Verleen ons doortocht, goede God, dwars door oordelen en meningen, uitgesproken of met moeite verzwegen.

Laat nieuws- en chatberichten, sociaal media, laat ondoordachtheid, onachtzaamheid en onverschilligheid slechts muren zijn langs onze weg, ons niet langer rakend.

Verleen ons doortocht, goede God, door het duister van onze eigen onzekerheden.

Laat ervaringen uit het verleden, onze kwetsuren en onmogelijkheden venevelen in een dichte mist.

Verleen ons doortocht, naar ons werkelijke zelf!

Verleen ons doortocht, goede God, totdat wij U ontmoeten

En durven leven in Uw Licht.

Amen.

- Zingen, slotlied : Lied 634: 1,2. "U Zij de Glorie!"

1. U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, U zij alle eer!
Alle mens'lijk lijden hebt Gij ondergaan
om ons te bevrijden tot een nieuw bestaan:
U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, U zij alle eer!

2. Licht moge stralen in de duisternis,
nieuwe vrede dalen waar geen hoop meer is.
Geef ons dan te leven in het nieuwe licht,
wil het woord ons geven dat hier vrede sticht:
U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, U zij alle eer!

- Zegen